

Otok Krk

Med mnogimi otoki našega Jadrana je največji Krk. Ker leži tudi najbliže našim krajem ter je zelo znano in važno letovišče, naj povemo nekaj o njem.

Po svojih zanimivostih in po slavni preteklosti je že od nekdaj slovel. Tu je imel svoj grad tudi rimski cesar Mark Avrelj. Danes kaže otok kraški značaj. A pravijo, da so tudi te kraje pokrivali nekoč lepi gozdovi, ki so jih pa Benečani posekali in les porabili za temelje svojim mestom. Prav tako so uničili na našem Krasu lepe gozdove. Znano je, da Italiji že od nekdaj manjka lesa.

Za Rimljani je bil otok Krk v posesti raznih gospodarjev. Pozneje je bil nekaj časa tudi last znamenitih Frankopanov. Pod Avstrijo je pripadal Istri in je l. 1918 prišel v posest Jugoslavije.

V hrvatski književnosti ima ta otok prav velik pomen. Dal je Hrvatom že mnogo znamenitih kulturnih delavcev. Knjižnica v mestu Vrbniku hrani znamenite glagolske knjige iz 13. in 14. stoletja.

Kraški značaj ne daje prebivalstvu dovolj možnosti za preživljanje. Vendar bi se z umnim gospodarstvom dalo marsikaj izboljšati. Tu se prideluje izvrstno vino, ki ni sicer tako močno kot v južnejših krajih, pač pa močnejše kot pri nas. Zadržno urejena prodaja sadja bi prebivalstvu donášala več dohodkov kot sedanja neurejena trgovina s tem važnim pridelkom.

Prebivalci otoka Krka so Hrvatje. Mnogo je razkropljenih po svetu, ker jim domača zemlja ne daje dovolj možnosti za življenje. Dobimo jih v Severni in Južni Ameriki, nekaj celo v daljni Avstraliji.

Šele zadnja leta se je začel svet bolj zanimati za ta lepi otok. Leto za letom ga obiskuje več ljudi, zlasti kopališča v Baški in Aleksandrovem. Z večjim tujskim prometom bo rastlo tudi blagostanje v teh krajih, zlasti še, če se bo prebivalstvo v večji meri in z boljšim razumevanjem poprijelo pridelovanja zgodnjega sadja. Za to panogo kmetijstva so ti kraji zelo primerni.

Omišalj

Mesto Krk